

29 Ιανουαρίου 2015

Παντάνασσα....

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

Σκάρωσα πάλι στο μυαλό
στοίχους, απ, την καρδιά
και περιδέραιο, έμπλεξα
δώρο, στην Παναγία...
Παντάνασσα μου έκραξα
ελπίδα, άλλη δεν έχω
μόνο μπροστά στην όψη σου
τέτοια ζωή, αντέχω...
Πανάγαθε μου, ρώτησα
ποιος παναγάπη, άλλος
θα έδινε από καρδιάς,
της δόξα του , το κάλλος....

Αδελφοί και συγγενείς μου
των δακρύων, της ευχής μου,
τούτη η αγάπη που ενώνει
πάλι μας υποχρεώνει,
Θεία λόγια να απαγγείλω
ο ευτελής , να αναγγείλω,
λόγια για την Παναγία,
την Βασίλισσα Μαρία,
που την έστεψαν οι Αγγέλοι,
Άνασσα στην οικουμένη....

Σκάλιζα , αργά τους στοίχους
μες, το πλήθος και τους ήχους,
μήνυμα σε εμένα φθάνει
μια Κυρία με προ φθάνει ,
για να με υπενθυμίσει
κάτι που είχα λησμονήσει....
Είπε εκεί που χθες , σε πήγα
στο παιδάκι, πριν το μνήμα
άλλαξε τον ρουν, ως είδαν....
Πήρες βόλτα τον Ανδρέα
πάει η φοβέρα πέρα..
Το Θεό δοξολογούν,
νέο θαύμα ομολογούν....

Μα και η Ελένη , στην Αυστρία
είπε, μες, τα χειρουργεία,
έβλεπε ως παρουσία,
του στρατού, την προστασία.....
Και ο Νίκος με καρδιά
πέρα εκεί , στη Λευκωσία
έβλεπε σαν οπτασία,

μέσα εις την εκκλησία,
πως του κράταγες το χέρι,
όταν ήταν , στο μαχαίρι,
ας ρωτήσει, όποιος τον ξέρει....

Πόιος το κλέος , το θαυμαστό
δεν έχει ψηλαφίσει
και ο πακτωλός της Χάρης της ,
ευθύς , να τον δροσίσει...

Ήταν στην πρώτη τη ματιά
που κτύπησε γοργά η καρδιά,
και άλλαξε, ανηφοριά.....

Για αυτό βάλαμε, αρραβώνες
να ατενίζω τους αιώνες
και είναι τούτη, η συζυγία,
η κατά Θεόν, τελεία.....

Μνάσων ο Παλιός Μαθητής